

2. Je li Komisija, temeljeći tu odluku na podacima dobivenima iz „BREF-a” željezo i čelik i iz „LDSD-a 2007” za određivanje referentne vrijednosti vrućeg metala, povrijedila obvezu uporabe najtočnijih i najnovijih dostupnih znanstvenih podataka i/ili načelo dobre uprave?
3. Je li izbor Europske komisije u Odluci 2011/278/EU, ako se dokaže, da u referentna postrojenja za određivanje referentne vrijednosti sinterirane rudače uključuje tvornicu koja istodobno proizvodi sinteriranu rudaču i pelete, takve naravi da tu referentnu vrijednost čini nezakonitom?
4. Je li Komisija povrijedila obvezu obrazlaganja propisanu člankom 296. Ugovora o funkcioniranju Europske unije zato što u toj odluci nije precizno pojasnila razloge za taj izbor?

- ⁽¹⁾ Odluka Komisije od 27. travnja 2011. o utvrđivanju prijelaznih propisa na razini Unije za usklađenu besplatnu dodjelu emisijskih jedinica na temelju članka 10.a Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 130, str. 1) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 29., str. 257.).
- ⁽²⁾ Direktiva 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ (SL L 275, str. 32) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 9., str. 28.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. veljače 2016. uputio Administrativen sad Sofia-grad
(Bugarska) – „Heta Asset Resolution Bulgaria” OOD protiv Nachalnik na Mitnitsa Stolichna**

(Predmet C-83/16)

(2016/C 136/25)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Administrativen sad Sofia-grad

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: „Heta Asset Resolution Bulgaria” OOD

Tuženik: Nachalnik na Mitnitsa Stolichna

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 161. stavak 5. i članak 210. stavak 3. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92⁽¹⁾ od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice tumačiti na način da je izvoznik iz carinskog područja Zajednice osoba s poslovnim nastanom u tom području, koja je stranka ugovora o prodaji robe osobi s poslovnim nastanom u trećoj državi, kada je taj ugovor, u skladu s tom uredbom, osnova za stavljanje robe u izvoz?

2. Treba li članak 161. stavak 1. i članak 210. stavak 1. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 tumačiti na način da, u okolnostima poput onih u glavnom postupku, izvoz i izvozna carina u odnosu na plovilo (jahtu) sa zastavom države članice nastaju samo zbog ugovora o prodaji osobi s poslovnim nastanom u trećoj državi i odjave tog broda iz registra plovila te države članice?
3. Treba li članak 795. stavak 1. treći podstavak točku (b) Uredbe [Komisije] (EEZ) br. 2454/[93] ⁽²⁾ od 2. srpnja 1993. o utvrđivanju odredaba za provedbu Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 o Carinskom zakoniku Zajednice tumačiti na način da u okolnostima poput onih u glavnom postupku, pri izvozu plovila (jahte) sa zastavom države članice, ugovor o prodaji osobi s poslovnim nastanom u trećoj državi i odjave tog broda iz registra plovila te države članice predstavlja dovoljan dokaz u smislu te odredbe?
4. Proizlazi li iz članka 795. stavka 1. trećeg podstavka točke (b) [u vezi s] člankom 796.e stavkom 1. točkom (b) Uredbe (EEZ) br. 2454/93, da je ocjena mjerodavnog nadležnog carinskog tijela [o postojanju] dovoljno dokaza u skladu s člankom 796.da stavkom 4. te uredbe u okolnostima poput onih u glavnom postupku obvezujuća, i ne podliježe provjeri carinskih tijela nadležnih za naknadno prihvaćanje carinske deklaracije u smislu prvonavedene odredbe?

⁽¹⁾ SL L 302, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 2., str. 110.

⁽²⁾ SL L 253, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 1., str. 3.

**Žalba koju je 19. veljače 2016. podnijela Republika Poljska protiv presude Općeg suda (osmo vijeće)
od 3. prosinca 2015. u predmetu T-367/13, Republika Poljska protiv Europske komisije**

(Predmet C-105/16 P)

(2016/C 136/26)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Žalitelj: Republika Poljska (zastupnik: B. Majczyna)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine u cijelosti presudu Općeg suda Europske unije od 25. prosinca 2015. u predmetu T 367/13, Republika Poljska/Komisija, u dijelu u kojem je tom presudom odbijen prvi prigovor u okviru prvog tužbenog razloga tužbe za poništenje Provedbene odluke 2013/214/EU od 2. svibnja 2013. godine (objavljene pod brojem C(2013) 2436) o isključenju iz financiranja Europske unije određenih izdataka nastalih za države članice u okviru Komponente za jamstva Europskog fonda za smjernice i jamstva u poljoprivredi (EFSJP), u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) ⁽¹⁾, koji se odnosi na zahtjev da se najmanje 50 % financijske potpore namijeni za mjere restrukturiranja;